

[Bjørn Westh]

Dernæst vil jeg gerne spørge ministeren, om det ikke vil være en god idé, at han deltog i de afgørende § 2-møder og fulgte forhandlingerne, så vi kunne være sikre på, at der ikke opstod misforståelser. For det er ubehageligt for os andre at få at vide af organisationerne, at de mener, at de har sagt sådan og sådan, og at ministeren siger, at sådan har de ikke sagt. Det kunne måske klares, hvis ministeren deltog i møderne.

Endelig vil jeg sige, at det ikke er til at forstå, når ministeren siger, at kullerforslaget er uantageligt – og derfor må alle gå ud fra, at Danmark går imod det – men at ministeren så alligevel går ind på en delvis imødekommen af det uantagelige forslag uden at forelægge det for de kompetente organer.

Hjortnæs (S):

I sit andet svar henviste ministeren til den såkaldte rødspættekasse, trawlkassen. Et af de forhold, der må undre enhver, som har en lille smule føling med denne sag, er, hvordan det forslag overhovedet kan komme frem.

En normal fremgangsmåde ville have været, at ministeren overhovedet havde nægtet at deltage i forhandlinger, som indledes med, at EF-Kommissionen bringer et forslag på bordet, der overhovedet ikke er biologisk begrundet, og som ministeren derefter fremhæver som noget positivt for Danmark at vi har fået taget af bordet. Vi skulle overhovedet ikke have accepteret, at det kom på forhandlingsbordet. Ministeren har håndteret den sag overordentlig uheldigt og har betalt en overordentlig høj pris for overhovedet at acceptere at deltage i forhandlingerne på det grundlag. Jeg kan ikke forestille mig andet, end at fiskerierorganisationerne også har anset det for overordentlig uheldigt, at ministeren har deltaget i forhandlingerne på det grundlag.

Men det spørgsmål, jeg gerne vil stille ministeren, er, hvordan han kan acceptere, at der sker ændringer i fordelingen af kuller under henvisning til Haag-præferencer. Jeg mente, at Haag-præferencerne var afhandlet i forbindelse med fiskeriaftalen i 1983.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Hvad angår makrefleksibiliteten og udbredelsesområderne, kan jeg sige til hr. Bjørn Westh, at der ikke er tale om lige store områder

– af den simple grund, at man har adgang til at fiske de pågældende makrelbestande i deres udbredelsesområder. Det er det, vi har interesse i, og det er det, vi har fået adgang til.

Forslaget om, at jeg skulle deltage i § 2-udvalgsmøderne, vil jeg gerne overveje. Men jeg må gentage, at jeg ingen grund har til at betvivle rigtigheden og ægtheden af uvildige embedsmænds referater fra de § 2-udvalgsmøder, som der er tradition for ledes af en embedsmand i Fiskeriministeriet.

Hvad angår kullerforslaget, vil jeg understrege, at jeg hele tiden har været imod en ændret fordeling af kulleren, og derfor stemte jeg jo altså også nej til den samlede kvoteforordning for 1989.

Til hr. Hjortnæs: Trawlkassen ved Vestkysten har tidligere været inde i billedet i forbindelse med forslag til, hvorledes man skulle beskytte fiskebestanden i det pågældende område. Denne gang var det et konkret forslag, som i øvrigt havde udsigt til at blive vedtaget, idet der ikke var noget blokerende mindretal imod. Men den danske forhandlingsindsats betød altså, at vi undgik denne trawlkasse, der ville have været ødelæggende for mange danske fiskere.

Man skal betragte rådsmødets resultater under ét: Der er positive dele i rådsmødets resultater, og der er negative dele, men min konklusion var altså, også set i relation til kullerfordelingen, at jeg stemte nej på Danmarks vegne.

Svend Andersen (S):

Ministeren svarede, at fleksibiliteten var til stede i den forstand, at begge parter kunne fiske tilsvarende mængder af hinandens kvoter. Men spørgsmålet er, om mulighederne er til stede. Har danske fiskere mulighed for at fiske? Er området tilstrækkelig stort i forhold til bestanden til, at man kan fiske det, man har lov til?

Ministeren nævnte selv spørgsmålet om aftalerne vedrørende fiskerirettighederne i Østersøen; derfor vil jeg gerne spørge, hvornår man kan forvente at disse aftaler er afsluttet og på plads.

Hjortnæs (S):

Vil ministeren bekræfte, at den såkaldte trawlkasse eller rødspættekasse ikke var biologisk begrundet, og at den derfor alene kom på forhandlingsbordet, fordi Kommissionen fandt det hensigtsmæssigt at lægge pres på Danmark